

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

2.Mf.31.006/2023/4.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a kézbesítési megbízott1 (Cím3., ügyintéző: Jogtanácsos 1 kamarai jogtanácsos) által képviselt **Felperes1** (Cím2) felperesnek – a Jogtanácsos 2 kamarai jogtanácsos által képviselt **alperes** (Cím1.) alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetése és jogkövetkezménye iránti perében a Fővárosi Törvényszék 9.M.70.194/2021/20. számú ítélete ellen a felperes 21. sorszámú fellebbezése folytán meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek kártérítésként 1.742.686 (egymillió-hétszáznegyvenkétezer-hatszáznyolcvanhat) forint elmaradt munkabért és 335.554 (háromszázharmincötezer-ötszázötvennégy) forint cafetériát és ezen összegek után 2021. október 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, valamint 200.000 (kétszázezer) forint együttes első- és másodfokú, valamint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 124.694 (százhuszonnégyezer-hatszázkilencvennégy) forint elsőfokú és 166.259 (százhatvanhatezer-kétszázötvenkilenc) forint fellebbezési, valamint 207.820 (kétszázhetezer-nyolcszázhusz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és az alapjául szolgáló tényállás

[1] A Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma a 2021. december 10-én kelt 9.M.70.194/2021/20. számú ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest 103.900 forint perköltség megfizetésére az alperes javára. Egyben megállapította, hogy a feleket illetékfizetési kötelezettség nem terheli.

[2] A megállapított tényállás szerint a felperes 2018. március 1. napjától állt munkaviszonyban az alperessel gépkocsivezető munkakörben a Igazgatóság Osztály Alosztály állományában, a távolléti díja 307.500 forint volt. A munkaszerződés 7. pontjában rögzítésre került, hogy a felperes felett a munkáltatói jogokat a Igazgatóság (a továbbiakban: Igazgatóság rövidítése) igazgatója gyakorolja a jogviszony létesítése a munkaszerződés megkötése, módosítása a munkakörhöz nem tartozó feladatok elvégzése, fizetés nélküli szabadság engedélyezése megbízás, valamint kártérítési felelősség körében, egyben a munkaszerződés tartalmazta név szerint is a munkáltatói jogkör gyakorlóját, aki a megkötéskor igazgató volt.

[3] Az alperesnél az étkezési jegyeket két hétre előre lehetett a munkavállalóknak megvásárolni, úgynevezett dekádokra vonatkozóan, valamint napi jegyeket is lehetett vásárolni A és B menüre. Lehetőség volt A, B és C menü előzetes megrendelésére, valamint volt elviteles változatú jegy is. A kiadott jegyekre az aznapi dátum tollal került rávezetésre, pecsételéssel a dekád és a menü megjelölése, egyéb azonosító a jegyeken nem szerepelt. Az alperes pénztárából megvásárolt étkezési jegyek perforációval rendelkeztek. Az igénylők a jegyeket dekádra vonatkozóan kapták meg, melyeket vagy letéptek a perforáció mentén, vagy ollóval levágták. Az aznapi jegyeket a pénztárban lehetett megvásárolni a rendelkezésre álló mennyiség erejéig.

[4] Az alperesnél 2020. március 26-án az étteremben megrendelt ételek elfogytak, a konyha nem tudta kiszolgálni az ebédjeggyel rendelkező foglalkoztatottakat. Az eset miatt tanú2 pénztáros leellenőrizte az aznap leadott étkezési jegyeket és észlelte, hogy azok között fénymásolt jegyek találhatók. Az Osztály1 vezetője mindezt jelezte a Igazgatóság rövidítése igazgatója felé, aki az Szolgálat vezetőjét kérte fel az ellenőrzés lefolytatására. Minderre másnap, 2020. március 27-én került sor, az étkeztetést végző állomány tagokkal egyeztetve. Ennek során tanú1 ellenőrzésre kijelölt munkavállaló a felperes jegyleadását követően jelzett az Szolgálattól jelenlévő munkavállalóknak, hogy a felperes több nem eredeti jegyet adott le. tanú1 ezeket a jegyeket egy külön zacskóba tette és átadta az Szolgálatnak.

[5] Az alperes ezt követően 2020. március 27-én 12 óra 30 perces kezdettel meghallgatta a felperest. A felperes előadta, hogy az előre megrendelt egy jegy mellé még aznap további két darabot kapott, de nem tudta megmondani, hogy pontosan kitől. Emlékei szerint tanú5 telefonon azt mondta, hogy két felesleges jegyét odaadja neki, így azt feltételezte, hogy kollégája rakta az asztalára a jegyeket. Ezeknek az árát délután tervezte kifizetni.

[6] Az alperes aznap meghallgatta tanú5t is, aki elmondta, hogy három jegye volt március 27-ére és mind a hármat ő maga váltotta be.

[7] Az Szolgálat által az ellenőrzésről készített jelentés szerint a felperes három fénymásolt étkezési jegyet adott le, amelyek az eredetihez képest halványabbak voltak és nem rendelkeztek perforációval. 2020. március második felére előzetesen leadott rendelés szerint a felperes március 27-ére egy - 350 forint értékű - étkezési jegyet vásárolt.

[8] A Igazgatóság rövidítése igazgatója – tanú4 – munkáltatói jogkört gyakorlóként 2020. április 9-én a határozatszám műmi. sz. határozattal azonnali hatállyal megszüntette a felperes jogviszonyát. Az indokolás szerint a felperes a alperes Élelmezési Szabályzata kiadásáról szóló intézkedés száma1 (IV.10.) KRPK intézkedés alapján a jogszerű étkeztetés szabályait megszegte, amikor 2020. március 26-án a Igazgatóság rövidítése Osztálylának étkezdéjében hamisított étkezési jeggyel váltotta ki a napi ebédet. Rögzítette, hogy a intézkedés száma1 számú intézkedés 46. pontjában, valamint a alperes Bizonylati Szabályzata kiadásáról szóló hat.szám1 KRPK intézkedés 31-36. és 73. pontját összevetve megállapítható, hogy a 2020. március 26-án leadott étkezési jegy nem felel meg a szigorú számadású nyomtatványok számára meghatározott alaki és tartalmi követelményeknek, továbbá a felhasználási és kezelési szabályzatok ellen vétett.

[9] Súlyosító tényezőként értékelte, hogy az érintett személy esetében kizárható, hogy nem tudott a tényről, miszerint nem eredeti ebédjegyeket használt, feltehetőleg alosztályi szinten köztudott volt a hamisított jegyekkel történő étkeztetés. Tettével súlyosan megsértette a rendvédelmi szerveknél elvárt viselkedési normákat, negatív hatást gyakorolt a szolgálati rendre és fegyelemre. Cselekedetével olyan magatartást tanúsított, aminek következtében olyan mértékű szakmai és erkölcsi bizalomvesztés lépett fel, amely alapján a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel a jogviszony fenntartása lehetetlenné vált.

[10] Az alperes a 2020. június 16-án az azonnali hatályú felmondás indokolási részét módosította és az abban helytelenül rögzített 2020. március 26-i időpontot 2020. március 27-ére javította.

[11] Az elsőfokú bíróság a munkaviszony jogellenes megszüntetése kapcsán előterjesztett kereseti kérelmet elutasította az Mt. 20. § (1)-(2) bekezdése, 52. § (1) bekezdés d) pontja, 78. § (1)-(2) bekezdése, valamint a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 2. § 3. pontja és a 154/2015. (VI. 19.) Korm. rendelet 8. §-a, 2. számú mellékletének 6. pontja és 4. számú melléklete alapján.

[12] Megállapította, hogy az azonnali hatályú felmondás a munkáltatói jogkör gyakorlójától származik. E körben értékelte a felperes munkaszerződésében rögzítetteket és azt, hogy a 154/2015. (VI. 19.) Korm. rendelet 2. mellékletének 6. pontja a alperes igazgatóságának igazgatóját rögzíti állomány illetékes parancsnokként. Egyben hangsúlyozta, hogy a Hszt. kifejezetten meghatározza a munkáltatói jogkör gyakorlásának rendjét, amely az alperesre, mint rendvédelmi szervre irányadó, függetlenül attól, hogy milyen jogviszonyban kerül alkalmazásra a személyi állomány tagja.

[13] Akként foglalt állást, hogy a felmondás indokolása világos volt, a felperes tudomással bírt arról, hogy az alperes mely általa leadott ebédjeggyel összefüggésben hallgatja meg, a vizsgálat egyértelműen a 2020. március 27-én leadott étkezési jegyekkel összefüggésben folyt, így a megszüntető határozatban rögzített dátum nyilvánvalóan elírás volt és az nem tette jogellenessé az alperesi intézkedést. Egyetértett ugyanakkor a felperes azon hivatkozásával, hogy a módosítás hatálytalan, ahhoz semmilyen joghatás nem fűződik.

[14] Rögzítette, hogy az Szolgálat jelentése megállapította, hogy az alperes által értékesített étkezési jegy nem felelt meg a szigorú számadású nyomtatványok számára meghatározott alaki és tartalmi követelményeknek, így ez a körülmény nem értékelhető a felperes terhére sem.

[15] A jogszerű étkeztetés szabályainak megszegésére vonatkozó indokolás vizsgálata körében megállapította, hogy a felek nyilatkozata egyező volt, miszerint a felperes 2020. március 27-én három jegyet adott le étkezése során. Ugyanakkor a felperes a vizsgálati jelentésben és a felmentésben rögzítettekkel szemben azt állította, hogy a jegyek eredetiek voltak, és egyébként sem volt megállapítható ránézésre az, hogy az adott jegy fénymásolt-e.

[16] A bizonyítási eljárás alapján arra a következtetésre jutott, hogy nem nyert igazolást a felperes előadása az eredeti jegyek felhasználása körében. tanú2, tanú1, tanú3 és tanú4 tanúk egybehangzóan állították, hogy egyértelműen megállapítható volt, hogy melyik jegy fénymásolt, illetve eredeti. Ha a jegyek egymás mellett voltak, a hamisított jelleg mindenképpen látszott, mivel hiányzott a perforáció, méretükben ennek ellenére azonosak voltak, amit a becsatolt fényképfelvétel is alátámaszt. tanú1 tanú elmondta, hogy a hamis jegyek leadását követően rögtön jelzett az Szolgálatnak, akik felperest ezt követően nyomban meg is hallgatták.

[17] Kiemelte továbbá, hogy a felperes ellentmondásos nyilatkozatokat tett az alperesi és a bírósági meghallgatása során arról, hogy hogyan jutott hozzá a rendelésén túl további két étkezési jegyhez, illetve a megrendelt C menüre szóló jegy helyett hogyan adott le két B és egy A menüre jogosító jegyet. tanú5 következetesen állította az eljárásokban, hogy bár beszéltek a felperessel telefonon, de a perrel érintett napon senkinek nem adott át ebédjegyet, így nem nyert igazolást, hogy a felperes tőle kapta volna a két plusz jegyet. A

felperes anélkül, hogy tudta volna, hogy pontosan honnan származik a további két étkezési jegy, azokat felhasználta.

[18] Mindezek alapján azt állapította meg, hogy az alperes sikerrel bizonyította az azonnali hatályú felmondásban a felperes terhére rótt azon magatartást, hogy hamis étkezési jeggyel váltotta ki a napi ebédet, ezáltal megszegte a jogszerű étkeztetés szabályait, így ez az indok világosnak és valósnak tekinthető.

[19] Ugyanakkor arra mutatott rá, hogy az azonnali hatályú felmondás indokaként nem hivatkozott az alperes arra, hogy a felperes a fénymásolt jegyek felhasználásával veszélyeztette munkáltatója jogos gazdasági érdekét. Ellenben az indokolásban megjelölt bizalomvesztés fennálltát meg tudta állapítani, figyelemmel tanú4 munkáltatói jogkört gyakorló tanúkénti meghallgatása során előadottakra, aki a vizsgálati jelentésben rögzítettek alapján hozta meg döntését, értékelve az etikai szabályzat szerinti normákat. A bizalomvesztés objektív indokául megalapozottan szolgált az a tény, hogy a felperes ellenérték nélküli, fénymásolt étkezési jegyekkel váltotta ki az ebédjét, ezáltal a rendvédelmi szerveknél elvárható és az általános viselkedési normákkal ellentétben álló magatartást tanúsított. Mindezek okán arra a következtetésre jutott, hogy az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontjának megfelelően a jogviszony fenntartása objektív szempontok szerint ellehetetlenült.

[20] A rendelkezésre álló bizonyítékokból azt a következtetést nem tudta levonni, hogy alosztályi szinten köztudott volt a hamisított jegyekkel történő étkeztetés, a tanúvallomások ezt ítéleti bizonyossággal nem támasztották alá. Rámutatott azonban, hogy a bírói gyakorlat értelmében egy indok jogszerűsége is megalapozhatja a megszüntető intézkedés jogszerűségét (EBH2018. M.18.). Megjegyezte továbbá, hogy a tanú5 ellen folyamatban volt eljárás megszüntetésére vonatkozó ügyészégi határozat a felperessel szemben fellépett bizalomvesztést nem tette okszerűtlenné, a jegyek „beszerzése” körében tett ellentmondásos nyilatkozatokat ugyanakkor alátámasztotta.

A felperes fellebbezése

[21] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperes kereset szerinti marasztalását kérte, egyben másodfokú perköltségigényt is előterjesztett. Felülbírálati jogkörként a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c) és d) pontjára hivatkozott, mivel a bizonyítás eredményét, a tényállás egyes részeit tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság és az irányadó jogszabályok téves értelmezésével téves következtetésekre jutott a jogviszony megszüntetésének jogszerűsége körében.

[22] Valótlanul állapította meg, hogy a három leadott étkezési jegyből egy sem volt eredeti, ennek eldöntése szakkérdés és nem bízható egy raktárosi munkakörben dolgozó munkavállaló pillanatnyi értékítéletére. Tanúvallomás is megerősíti, hogy a perforáció hiánya

önmagában nem igazolja, hogy a jegy fénymásolt, ezen jelleg bizonyításának elmulasztása az alperes terhére esik. Azt, hogy mindez szakértői kérdésnek minősül, alátámasztja a tanú5 gyanúsítottal szemben indult eljárásban a Budapesti XVII. kerületi Ügyészség a hat.szám2 számú határozata, amellyel az ügyészség az eljárást megszüntette. Az abban tett megállapítások jelen perben is relevánsak az azonos tényállás és hivatkozások okán. Így az ügyészségi határozat is megerősíti, hogy a szakkérdés bizonyítása az okmányszakértői végzettséggel nem rendelkező személy egyébként is bizonytalan tanúvallomásaival nem pótolható. Nyilvánvaló továbbá, hogy a fényképfelvételen az asztalra letett, állítólagosan leadott jegyek akár egymással, akár az eredetinek tartott jegyekkel történő összehasonlítása a fényviszonyok, az optika és az egyes fényképek eltérő dőlésszögére figyelemmel nem is lehetséges. Mindezeket túl kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a nem vitatott tény is, hogy rendszeresen vásárolt ebédjegyet, nem csak a perbeli napon.

[23] Rámutatott, hogy az azonnali hatályú felmondással a 2020. március 26-ai események miatt került megszüntetésre a munkaviszonya. Érvelése szerint a konkrét, dátumszerű meghatározás és az ezt alátámasztó indoklás 2,5 hónappal később már nem módosítható. A felmondást megalapozó kötelezettségszegés meghatározásának egyértelműnek kell lennie, a dátum nem egy nyilvánvalóan elírt dátum. Ennek következtében a felmondás nem világos, hiszen jogosan merülhet kétely fel abban, hogy mely nap eseményeit kell vizsgálni és a munkavállalónak mely nap vonatkozásában kell védekeznie, ezáltal a felmondás tartalma nem tekinthető nyilvánvalónak és érthetőnek. Fenntartotta az elsőfokú eljárás során előadott azon érvelését, hogy az alperes nem tudta bizonyítani azt, hogy fénymásolt jeggyel váltotta meg ebédjét és csak a sikeres bizonyítás alapján hivatkozhatna az alperes megalapozottan a bizalomvesztésre. A perben ugyanis nem az a kérdés, hogy a munkavállaló terhére rótt magatartáshoz társulhat-e bizalomvesztés, hanem az, hogy ez a magatartás bizonyított-e. A bizalomvesztés körében is kizárólag a felmondásban rögzített indoklás keretei között van lehetőség a bizonyításra, az indokok nem bővíthetők ki. A munkavállalók jegyeinek egymás közötti átadása betegség, szabadság, egyéb távollét idejére ismert volt és ezt az életszerű gyakorlatot a munkáltató nem tilalmazta.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme

[24] Az alperes az érdemben helyes elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte.

[25] Érvelése szerint a felperes fellebbezésében nem az ítélet összefüggéseit vette figyelembe, kizárólag az elsőfokú eljárásban is hivatkozott jogértelmezését adta elő és saját szempontjai szerint értékelte a bizonyítékokat. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás alapján helyesen állapította meg a tényállást, és a jogszabályokból helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes magatartása jogszerűen alapozta meg az azonnali hatályú felmondást. Az elsőfokú ítélet indokolása megalapozott és cáfolja a fellebbezési kérelemben foglaltakat is.

[26] Mindenekelőtt rámutatott, hogy a pert megelőző vizsgálat során senki nem vitatta, hogy a 2020. március 27-én begyűjtött ebédjegyek között voltak fénymásoltak. A felperes sem azt állította, hogy az általa leadott jegyek eredetiek lettek volna, hanem azt, hogy ő nem adott le másolt jegyet, illetve laikus számára nem állapítható meg, hogy melyik a fénymásolt és melyik az eredeti jegy. A vizsgálatban résztvevők egybehangzóan állították, hogy a jegyek egyértelműen megkülönböztethetőek voltak, nem merült fel olyan szakkérdés, ami szakértő bevonását indokolta volna. Ellenben tényszerűen megállapítható volt, hogy több jegy került leadásra, mint ahányat a munkáltató kiadott és közöttük voltak nyilvánvalóan beazonosítható hamis jegyek is. Irreleváns a bizonylatolási kéresek és a büntetőeljárás iratanyaga is. Továbbá a per eldöntését az a körülmény sem befolyásolja, hogy a felperes egyébként rendszeresen vásárolt ebédjegyet, mert a perbeli napon sem az előzetesen megvett, C menüre szóló jegyet adta le és e körben az ellentmondást feloldani nem tudta.

[27] A felperes által kifogásolt elírás körében is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az elírás jogszerűen módosítható volt az azonnali hatályú felmondás kapcsán. A felperes előtt világos volt, hogy az Szolgálat mely napra vonatkozó étkezési jegyekkel kapcsolatosan hallgatja meg. A módosítás tilalmának jogszabályi alapját a felperes szintén nem rögzítette a fellebbezésében.

[28] A bizalomvesztésre vonatkozóan helytálló következtetéseket vont le az elsőfokú bíróság, a felperes bizonyított magatartása kétséget kizáróan megalapozza a munkáltatói döntést. Ugyanakkor arra az esetre, ha a másodfokú bíróság megalapozottnak tartaná a fellebbezést, a felperes által megjelölt első- és másodfokú perköltség eltűzött voltára hivatkozott.

[29] A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2022. május 19-én meghozott 2.Mf.31.019/2022/11. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a kereset szerint marasztalta az alperest. A Fővárosi Ítéltábla ítéletét a Kúria mint felülvizsgálati bíróság a 2022. november 30-án kelt Mfv.VIII.10.112/2022/4. számú végzésével hatályon kívül helyezte, és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat meghozatalára utasította. A felek felülvizsgálati eljárási költségét személyenként 50.000 forintban, a felülvizsgálati eljárás illetékét 207.820 forintban állapította meg.

[30] A Kúria végzésében rögzítette, hogy az azonnali hatályú felmondás a munkáltatói jogkört jogszerűen gyakorló személytől származott, figyelemmel a Hszt. XXVIII. fejezetének 287/C. § (1) bekezdésére, az Mt. 20. § (2) bekezdésre, a felperes munkaszerződésének 7. pontjára, és a Korm. rendelet 2. számú mellékletének 6. sorára. Mindezek alapján megállapította, hogy a felmondás alaki okból nem volt érvénytelen, ezért az azonnali hatályú felmondás indokai kapcsán a munkáltatói intézkedés jogszerűségének érdemi vizsgálatára utasította a másodfokú bíróságot.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[31] A fellebbezés alapos.

[32] A megismételt eljárásban a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, azonban az abból levont jogi következtetéseivel a másodfokú bíróság eltérő jogi álláspontja miatt a jogviszony megszüntetésének jogszerűsége körében az alábbiak szerint nem értett egyet.

[33] A Kúria felülvizsgálati eljárásban meghozott végzése alapján kizárólag az azonnali hatályú felmondás indokai jogszerűségének vizsgálata képezte a jelen, megismételt másodfokú eljárás tárgyát.

[34] Az Mt. 64. § (1) bekezdés c) pontja szerint a munkaviszony megszüntethető azonnali hatályú felmondással és a (2) bekezdés értelmében a megszüntetés okának az indokolásból világosan ki kell tűnnie, a jognyilatkozat indokának valóságát és okszerűségét a nyilatkozattevőnek kell bizonyítania.

[35] Az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontja szerint azonnali hatályú felmondással a munkaviszonyt a munkáltató akkor szüntetheti meg, ha a munkavállaló a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan, vagy súlyos gondatlansággal jelentősen mértékben megszegi, míg a b) pont esetén egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi.

[36] A perbeli azonnali hatályú felmondás indokolása szerint a felperes megszegte az alperes étkezési szabályzatában foglalt, a jogszerű étkeztetésre vonatkozó szabályait, amikor 2020. március 26-án hamisított étkezési jeggyel váltotta ki a napi ebédjét. Egyben utalt arra, hogy a felperes ezen magatartása alapján oly mértékű szakmai és erkölcsi bizalomvesztés lépett fel, amely miatt a jogviszony fenntartása lehetetlenné vált.

[37] Az alperes az azonnali hatályú felmondásban az intézkedése jogszabályi alapjaként az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontját jelölte meg. Ténylegesen azonban a felperes munkaviszonyában tanúsított, kötelezettségszegő magatartására alapította a munkaviszonyt megszüntető döntését.

A bírói gyakorlat alapján ez a körülmény nem eredményezte a munkáltatói intézkedés jogellenességét, ugyanis az azonnali hatályú felmondást is tartalma szerint kellett elbírálni, attól függetlenül, hogy a fél az Mt. 78. § (1) bekezdés a) vagy b) pontját jelölte meg (Mfv.I.10.256/2017/5., Mfv.I.10.189/2017/7.). Mindez nem jelenthette azt sem, hogy az azonnali hatályú felmondás indoka nem tekinthető világosnak. Ugyancsak a világosság

hiányára utalással megalapozatlanul állította a felperes fellebbezésében az azonnali hatályú felmondás jogellenességét a hibás dátummegjelölés miatt. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes a vizsgálatot egyértelműen a 2020. március 27-én leadott étkezési jegyekkel összefüggésben folytatta le, amivel a felperes is tisztában volt. A dátum elírása ezt a körülményt nem érintette.

[38] Az alperes tévesen rótta a felperes terhére a perbeli étkezési jegyek felhasználásával kapcsolatosan azt, hogy az nem felelt meg a szigorú számadású nyomtatványokra vonatkozó alaki és tartalmi követelményeknek, e körben helyes álláspontra helyezkedett az elsőfokú bíróság.

[39] Nem vitatottan az eredeti étkezési jegyek szélei perforáltak, azonban egyedi sorszámmal, egyéb védelmi vizuális eszközökkel nem voltak ellátottak, ez a tanúvallomásokból és a perben becsatolt ügyészségi határozatból is megállapítható. Ezen határozat kapcsán a felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy azt ugyan tanú5 gyanúsítottal szemben indult eljárásban hozta meg az eljáró ügyészség, azonban az étkezési jegyek tárolásával, formátumával kapcsolatban a megállapítások jelen per eldöntésénél is relevanciával bírtak. Az ügyészségi határozat szerint a fénymásolt étkezési jegyek perforációval nem rendelkeztek, megtévesztésre alkalmasak, laikus számára összetéveszthetőek voltak, azonos minőségű papírra nyomtatták őket. Az ügyészségi határozatban leírtak mellett a perbeli tanúvallomások is alátámasztották, előfordult, miszerint az eredeti étkezési jegyek perforációját levágták a felhasználók (9.M.70.231/2020/8. számú jegyzőkönyv 6. oldal tanú1 tanúvallomása). Az ügyészségi határozatban rögzítésre került az is, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján nem lehetett megállapítani, hogy az ebédjegyeket ki fénymásolta le, és ezt igazoltan senki nem is észlelte.

[40] tanú3 kiemelt főellenőr, aki az alperesnél lefolytatott ellenőrzésben részt vett, tanúként tett nyilatkozatában megerősítette, hogy az ebédjegyeken nincs biztonsági jelzés, 90 %-ban színes fénymásolóval megtévesztő jegyeket lehet készíteni. A tanú elmondása szerint nem lehet felismerni azt, hogy melyik az eredeti és melyik a fénymásolt jegy, csak akkor, ha azt egymás mellé teszik, a különbség annak megállapítható, aki jól lát. tanú3 is elmondta, hogy alapvetően perforált a jegy, az könnyen letéphető, de akár ollóval is levágható, ez ugyanis nem volt tiltott. A tanú nyilatkozata szerint nem zárható ki, hogy kikerülhetett a pénztárból is hamis jegy. A tanú jelezte a vezetőjének, hogy az elrendelt vizsgálat esetleg nem lesz megfelelő, mivel nem lesz bizonyítható, hogy kik azok a személyek, akik eredeti jegyet használtak fel, egyben javasolta, hogy kamerákat szereljenek fel és akkor beazonosíthatóak lesznek a személyek.

[41] A perben becsatolt fényképfelvételek alapján nem volt egyértelműen megállapítható, hogy melyek az eredeti, és melyek a fénymásolt jegyek, figyelemmel arra is, hogy az eredeti étkezési jegyek sem feleltek meg a szigorú számadású nyomtatvány követelményeinek. A bíróság sem rendelkezett olyan szakértelemmel, amely alapján a perbeli esetben egyértelműen kijelenthető lenne, hogy megkülönböztethető az eredeti és a fénymásolt jegy. Ezért az elsőfokú ítéletben rögzítettek nem fogadhatóak el.

[42] A másodfokú bíróság e körben utal a Kúria az Mfv.VIII.10.058/2022/5. és Mfv.VIII.10.080/2022/4. számú ítéleteiben más alperesi munkavállalókat érintően a perbeli napon az ebédjegy eredetiségének hiánya miatt megszüntetett jogviszonyok kapcsán meghozott ítéleteire. Ezekben a Kúria rögzítette, hogy a perforáció hiányának észlelése nem értékelhető az adott munkavállaló terhére, figyelemmel arra is, hogy a biztonsági jelzés hiányában az ebédjegyek eredetiségét – saját vallomása szerint – tanú3 kiemelt főellenőr sem tudta megállapítani.

[43] A munkavállalók beazonosítása az ebédlőben az ebédjegyek leadását követően, azok ellenőrzését végző tanú1nek az Szolgálat munkatársaival tartott szemkontaktusa, vagy kézjelzése alapján történt. tanú1 a 2020. március 30-ai alperesi meghallgatása során elmondta, hogy a tálalás elején mindenki megfelelően adta le a jegyet, majd egy idősebb úr meglátása szerint nem eredeti jegyeket adott át (három db), mivel azok nem perforáltak, hanem fénymásoltnak látszóak voltak. Ezt az utasításban elhangzottak alapján tudta. A jegyeket az átvizsgálást követően egy külön zacskóba tette, majd az utasítás szerint jelezte az Szolgálat munkatársainak, hogy pontosan ki adták le a nem eredeti jegyeket. Kis idő elteltével két újabb férfi, majd három férfi adott le nem eredeti jegyeket, és egy újabb idős férfi adott le három darab nem eredeti jegyet, s minden jegyet becsomagolva átadott az Szolgálat munkatársának. tanú1 úgy nyilatkozott, hogy ezt a hét személyt 100 %-ban nem biztos, hogy be tudná azonosítani, ha újra látná őket, többüket biztosan felismerné. Legtöbbjüket a ruházatuk alapján, vagy gépjárműves, vagy gondnoksági dolgozónak vélte. Az érintett személyek nevét megmondani nem tudta. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben a felperes beazonosítása kétséget kizáróan nem történt meg.

[44] Nem vitatottan a felperes a perbeli napra egy darab C típusú ebédjegyet rendelt meg és fizetett ki, de ilyen jegy leadása nem került. Ugyanakkor tanú3 a 9.M.70.231/2020/8. számú jegyzőkönyvben rögzített tanúvallomása szerint úgy nyilatkozott, hogy azt nem vizsgálták, hogy aki nem eredeti jegyet adott le és volt eredeti jegye, annak mi lehetett az oka. Továbbá a bizonyítási eljárás során a tanúvallomások alapján az nyert igazolást, hogy a megvásárolt ebédjegyeket az érintettek jellemzően a közösen használt pihenőhelyiség asztalán, egymással keveredve tárolták, azokhoz bárki hozzáférhetett, az érintett munkavállalók egymásnak is gyakran átadták a jegyeket, amennyiben nem tudták saját maguk felhasználni és csere is előfordult. A Kúria a jelen perrel azonos tárgyú, fentebb említett határozataiban megállapította, hogy a perben fényképfelvételeken becsatolt étkezési jegyek sem támasztották alá, hogy a hamisított és eredeti jegyek megkülönböztetésére egyértelmű lehetőség volt a kifejtettek szerint. Mindezek alapján a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes ítéleti bizonyossággal az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére nem igazolta azt, hogy a felperesnek kétséget kizáró tudomása volt arról, hogy az általa felhasznált étkezési jegyek hamisak, így a bizalomvesztés alapjául szolgáló magatartás sem volt bizonyított.

[45] Arra figyelemmel, hogy a felperes magatartása az alperessel, mint rendvédelmi szervvel munkaviszonyban álló munkavállalóként bizalomvesztést objektív módon nem

alapozott meg, az azonnali hatályú felmondásban rögzített, terhére rótt magatartás kétséget kizáróan nem nyert igazolást, ezért a munkáltató intézkedése jogellenes volt.

[46] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és az alperes által összezszerúságában nem vitatott kereseti kérelem szerint az Mt. 82. § (2) bekezdésében megjelölt jogkövetkezményekben marasztalta az alperest. A késedelmi kamatról való rendelkezés a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6: 48. §-án alapul, az a középarányos időponttól számítottan illeti meg a felperest.

Záró rendelkezések

[47] A pertárgy értéke a Pp. 512. § (2) bekezdése alapján a keresettel érvényesíteni kívánt összeg, azaz 2.078.240 (1.742.686 + 335.554) forint volt.

[48] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet megváltoztatása miatt a pervesztes alperest a Pp. 364.§-a folytán alkalmazandó Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes együttes első- és másodfokú, valamint a felülvizsgálati eljárással felmerült perköltségének megfizetésére. Annak összegét a Pp. 81. § (1) bekezdése és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján határozott meg, figyelemmel a 4. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra.

[49] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes költségmentességre jogosult, így a perben felmerült, az Itv. 39. § (1) bekezdése és 42. § (1) bekezdés a) pontja szerint számított elsőfokú és a 46. § (1) bekezdése szerinti másodfokú és a Kúria végzésében megállapított felülvizsgálati eljárási illetéket a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

[50] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 365.§-a zárja ki.

Budapest, 2023. március 9.

dr. Orosz Andrea s.k.
s.k.

dr. Szalai Beatrix s.k.

dr. Laczó Adrienn Lilla

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

...